HUGO DE SANCTO VICTORE
Frankreich (?), 1. Hälfte 13. Jh.
Seite 36v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26084
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Cognicione ui creatoris sui primi homi
nis huiusse dubii non est quin sit pura et pa
ra conseruanda in reb; conditoris tam ma
gnam sciam accepit multo magis pura et na
adipiscenda excellencione et habundancione
in celestib; cognicione hire debuit cognouit
q homo creatorem suum ex cognicione q fuit is
ex auditu solo percipit; ea poterit que in pa
puracione continuitat. Non ea q dis in acidenti
b; absens fide qrit. ea q rei p presenciam re
placuit scienti manifeste euidat. Sciendum
tm q illam primam cognicione hominis qm
de creatore suo habuit sicut maiore et ceteris illa
cognicione q nunc in sola fide constat uacat di
cam. ita illa q p modum in excellencia et pla
cuit diuine manifeste reuelabit in maiore
nec ee constream. Cognouit q creatore suum homo
in tm ita excellenter sicut p ea cognosce debuis
set si p stetisset. Sic eum in obediencia hominis
p subsequente ignorancia p me cognicionis
multum abstulit. sic eidem cognicioni suo no
bedia homo p stetisset p subsequente reue
lacione plurimum addendum fuit. Modum u diuu
ne cognicionis quem primus ille homo habuisse e
dit explicare difficile est excepto eo q dictum
quia p uniuam aspectione uisibiliter edocet in
latenis de ipso creatore suo dubitare potuit.

De cognicione sui. uiiiiiiii

Ouo cognicionem sui et unde hoi
nem a prima cognicione sua talem
accepisse credimus. ut in debitum obedie
tiae sue gia supiore agnoscet in debitum prudem
tie sue g intiorem nignoraret. Hi siquidem
erat semper ipsum cognoscere cognicione in dividuum
bitum sui sue supse sue insi sue subsi nignora
re intelligere qualis fact est et qualiter uiuere debet
q d age q d caue timuit hoc creatori erat semper
sui agnoscere. Si horum cognicione in dilecione ho
n habuisset semper ipsum non cognouisset neq; p uari
cinis horum p modum exercuisset reuis. sip uis ade
orum cognicione nitiuisset illuminat. Si autem qr
uerit homo iam ap uicipio cognicione eorum q
ea ipsum futura fuerunt habuit in sui ipsum sui
ruiuam p scierit in certa mala omnia q p mu
nipsum p ea ipsum in omnis quifuerunt exipo
nisset uiuit in simulat sip scierit bona q habi
tur ut fuisset sui obediencia p stetisset illo
omnino p babile in sequens ee uidet q ad in
stitucione in formam recte uiuendi magis spe
crabat ut ei faciendi a indicent poci q ut fu
tura p dicent illud nam; iarbitrum libertate in
bediencie pertrate inuere uidet supe homo
an mirum futorum p scius quia nec bona spare
cp scia malorum potuisset neq; cum p scia bonorum
mala futura tenuisset, ipse hoc g magis
uenient iudicat primum hominem eorum quidem
q facienda fuant sciam in ceptum accepisse si
eorum quefuta erant p sciam habuisse ut libe
rum ad utramq; partem arbitrium stateret. cth qde
de scia hominis quinum ad primum statum pruet
dy isse sufficiat.

De qualitate libi arbi

De arbitrium liberum prius status
libertate quinum ad e unde statum spe
ctat in presenti ad icum. Libm arbi
trium hominem an peccm habuisse nullatenus a
bigendum est ea sane libertate q potuit siue ad